

[Clausager.]

derved kommer op paa saa forbavsende store Udgifter som rundt regnet 300 Mill. Kr. om Aaret, og saa saadanne elendige Smaating som de 50 000 Kr. til Efterskoler?

Naar det ærede Medlem siger, at det er Hensigten fremdeles at sænke Renten, det vil Regeringen og Regeringspartierne altid arbejde for, saa staar Ord og Handling virkelig meget daarligt ul hinanden. I Dag var der fortsat et meget stort Udbud af Obligationer paa Børsen; Kreditforeningsobligationer faldt fra $\frac{1}{4}$ til 1 pCt., og Hypotekforeningsobligationer faldt fra 1 til $1\frac{3}{4}$; siden December er Kreditforeningsobligationerne faldet fra 8 til 10 pCt. Man kan da virkelig ikke komme og sige, at man *fortsat* vil arbejde for at sænke Renten, naar ens Handlinger staar i saa skærende Modstrid med ens Ord.

Det har ubestrideligt stor Betydning, hvorledes man faar afviklet Krisefondsobligationerne, hvis de overhovedet skal afvikles; at det sker lempeligt, paa rette Tider og gradvis, spiller en meget stor Rolle. Men saadan som det sker nu paa et Obligationmarked, der er overbelastet, saa Kursen falder stærkt, er det virkelig uforsvarligt, synes jeg, for det driver jo Kursen ned og dermed Renten op. Og maa jeg sige dette til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), for det maa han dog vel kunne forstaa: Hvordan i al vide Verden skal unge erhvervsdrivende komme i Gang, naar de skal stifte Laan i Kreditforeninger og lignende Steder, hvordan skal de komme i Gang med en saa forfærdelig lav Kurs?

Nej, det, der er det farlige, er det, at Regeringen fører en økonomisk Politik, der ikke danner Grundlag for et naturligt, lavt Renteniveau. Det er det farlige. Regeringen gennemfører Udgiftslove, Regeringen administrerer dem, saaledes at de bliver saa dyre som muligt, og det kan visse Erhvervs-grene godt bære, men i andre Erhvervs-grene bliver Resultatet, at de forøgede Skatter og de forhøjede Renter og de stigende Lønninger bogstavelig talt ikke bliver til at bære.

Det er Sandheden om den Ting. Og det kan ikke hjælpe ret meget, at vi faar at vide en Gang imellem, naar Raabene udefra bliver for stærke: nu sidder Regeringen og har nogle vældige Overvejelser i Gang med Hensyn til, hvad der skal gøres! Ja, det vil jeg godt tro, og den skal ogsaa have Tid til det. Vi hørte i Gaar, at Regeringen sad i 8 Aar og fumlede med Isbryderbestemmelser — disse højst evnerige og

villende Mænd, der kom til i 1929. Det tog 8 Aar, og først nu skal de til at begynde. Saadan gaar det saamænd ogsaa nok med det andet, jeg venter mig ikke saa forfærdelig meget af det. Jeg tror, at denne Politik bærer Spiren i sig til sin egen Undergang. Jeg kan huske, at en afdød betydelig Politiker engang sagde til et Ministerium: Giv bare Tid, de Herrer raadner op indvendig fra. Det gør de Herrer nok ogsaa, naar de bliver ved med den Politik, de fører; men det bliver dyrt for dem, der er i Vanskeligheder og Nød, alle dem, der ikke har Tid til at vente.

Derfor er det, jeg mener, at vi skal sætte ind og kræve, at der gøres noget effektivt for at komme til et lavt Renteniveau, til mindre Udgifter, til en mere økonomisk Politik. Det er det, den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Hasle og jeg har stillet, sætter Fingeren ved. Den sætter Fingeren ved det vigtigste — det gør det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Dagsorden efter min Mening ikke. Vor Dagsorden sætter Fingeren ved, at der skal føres en økonomisk Politik, som er det eneste holdbare og sikre Grundlag for, at vi kan komme til ordentlige Tilstande.

Jeg skal tilraade mine Meningsfæller at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Hasle og mig stillede Dagsorden, men stemme imod den af Regeringspartierne og den af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stillede Dagsorden. Om den af Regeringspartierne stillede Dagsorden vil jeg gerne sige, at jeg maa se meget nøje til for at være vis paa, at jeg læser rigtigt, at der virkelig staar, at Regeringen *fortsat* vil føre en økonomisk Politik — det har jeg aldrig i mit Liv set før! Der staar ogsaa, at denne Politik fortsat har til Formaal at fremme Beskæftigelsen og forbedre Landbrugets Vilkaar. Vi har aldrig haft en Regering, der har været saa haardhændet uforstaaende over for Landbrugserhvervet som denne Regering, aldrig. Den har ikke gavnet Landbruget; den har forbedret Kaarene for ganske enkelte Landbrugere længst nede, der skulde have Tilskud, men det samlede Erhverv har faaet ringere Kaar, og det lader man blot køre videre. Det er Sandheden om den Ting.

Rasmussen (Gylling): Det ærede Medlem Hr. Hasle udtalte før, at jeg har sagt, at der skete ikke noget Salg af Obligationer. Jo, jeg indrømmer, at der er sket en Ombytning fra Krisefonden over i Nationalbanken, men jeg tør hævde, at det i alt Fald